

РЕШЕНИЕ

№ 18359

гр. София, 14.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 17.04.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Теодора Милева

ЧЛЕНОВЕ: Мария Владимирова
Петър Савчев

при участието на секретаря Евелина Пеева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2056** по описа за **2026** година докладвано от съдия Петър Савчев, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е касационно, проведено по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба от В. И., ЛНЧ: [ЕГН], гражданка на Ф. Р. Г., адр. [населено място] 1113, [улица] срещу решение № 4585 от 17.12.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 122-^{ри} състав, постановено по НАХД № 12812/2024 г. , в частта с което е изменено **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 24-4332-018530/13.08.2024 г. , издаденото от Д. Д. - началник сектор в СДВР, отдел пътна полиция СДВР. С обжалваната част районният съд изменя наказателното постановление в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „глоба“, в размер на 100 лв. на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 123, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата и потвърждава наказателното постановление в частта, с която на касатора е наложено административно наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 123, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата.

Решението на районния съд, в частта, с която се отменя частта на наказателното постановление, с която на касатора се налага административно наказание „глоба“, в размер на 20 лв. на основание чл. 185 от Закон за движение по пътищата за нарушаване чл. 20, ал. 1 от Закон за движение по пътищата не е предмет на касационната жалба.

Касационната жалба навежда основания за неправилност на първоинстанционното решение, доколкото възприема фактическа обстановка, която не съответства на събраните по делото доказателства. Твърди се незаконност на процедурата по издаване на АУАН и НП. Моли се отмяна на решението и НП. В съдебното заседание касаторът не се представлява.

Ответникът по касационната жалба я оспорва изцяло, моли присъждане на деловодни разноски, не се представлява в съдебното заседание.

Прокурорът при Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – ГРАД, след анализ на приложените по делото доказателства, на доводите и възраженията на страните, приема за установено следното:

Касационната жалба е подадена в срока, определен в чл. 211, ал.1 АПК, вр. чл. 63в, изр. второ ЗАНН от надлежна страна и е процесуално допустима.

Въззивното съдебно решение е правилно, като не са налице касационни основания за отмяната му, поради следното:

Касаторът е санкционирана за това, че на че на 07.07.2024 г., около 16:41 ч. , в [населено място], на [улица], при управление на МПС „джип вранглер“, рег. [рег.номер на МПС], собственост на „АНТИК ПРОПЪРТИ“ ЕООД, с посока на движение центъра, срещу № 7, поради недостатъчен контрол върху МПС, реализира ПТП в секционна гаражна врата, след което напуска местопроизшествието, като не установява нанесените щети и не уведомява компетентните органи на МВР. Прието е, че това е нарушаване на чл. 123, ал. 1, т. 1 от Закон за движение по пътищата и на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. и „лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 месец“ на основание чл. 175, ал. 1, т. 5 от Закон за движение по пътищата. НП е издадено въз основа на АУАН № 240732/18.07.2024 г. на Ц. Х. Ц. на длъжност младши автоконтрольор О1С-р О2 Гр. ОПП-СДВР, в присъствието на свидетели и нарушителя, като е връчен на последния.

Правилно СРС е приел, че АУАН и НП са издадени в сроковете по чл. 34 и по реда и във формата по чл.чл. 40, 42, 43, 53 и 57 от ЗДВП, както и от компетентни органи по чл.чл. 165, 186, ал. 1, ал. 5 и ал. 12 от ЗДВП във вр. чл.чл. 37, ал. 1, б. „б“, 39, ал. 2а и чл. 47, ал. 2 във вр. ал. 1, б. „а“ от ЗАНН, видно от Заповед № 513з-242 от 12.01.2016 г. на директора на СДВР, Заповед от № 8121к-13318 от 28.10.2019 г. на министъра на МВР и заповед № 8121з-1632 от 02.12.2021 г. на министъра на МВР /л.л. №№ 14-17/.

От фактическа страна районният съд установява, че на 07.07.2024 г. касаторката извършва процесното ПТП като подхожда към подземния паркинг на [улица], достъпът до който е ограничен от секционна гаражна врата с цифрово управление – посредством дистанционно управляем ключ или чрез видеоразпознаване на предварително въведени регистрационни номера на МПС. Касаторката, като наемател в процесната сграда е била с убеждението, че секционната врата ще се отвори, поради предварително въведен регистрационен номер на МПС, което, обаче, не е станало. Ето защо е изчакала друг автомобил да задейства отварянето на секционната врата, за да премине с него. Така и направила, но при преминаването е повредила секционната врата, която впоследствие е ремонтирана за 4 000 лв. , които са заплатени от касаторката. При извършване на ПТП на 07.07.2024 г. касаторката не предприема действия за уведомяване на собственика на увреденото имущество или на органите на МВР, или каквито и да било други действия за информиране за причинената вреда, а паркира МПС на паркинга на адреса. Едва на 18.07.2024 г. , след установителни от МВР мероприятия, тя съставя декларация, в която обяснява механизма на ПТП.

Правилно районният съд е приел гореописаната фактическа обстановка като изяснена по делото,

като е взел предвид протокола за ПТП, АУАН, докладна записка на органи на ОПП-СДВР, декларация на касаторката, свидетелските показания на А. Г. Л.-И.. Не са налице съществени процесуални нарушения по недопускане на допустими и относими доказателства, доколкото такива не са поискани от касатора в заседанията пред въззивния съд като инстанция по фактите. В тази връзка следва да се посочи, че съгласно разпоредбата на чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното, което по делото не се установи. Следователно, правилно районният съд е приел, че описаното в АУАН и НП напускане от касаторката на местопроизшествието и произтичащото от това неустановяване на нанесените щети и неуведомяване на компетентните органи, е нарушение на чл. 123, ал. 1 т. 1 от ЗДвП, според който, водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен: 1. без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Когато изпълни това задължение и установи, че от ПТП са настъпили само имуществени вреди, какъвто е настоящият случай, то следва да изпълни и задължението си по т. 3 от същата разпоредба, според която, когато при произшествието са причинени само имуществени вреди: а) да окаже съдействие за установяване на вредите от произшествието; б) (изм. и доп. – ДВ, бр. 101 от 2016

Водим от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, изр. първо, предл. първо от АПК във.вр. чл. 63в ЗАНН, Административен съд София – град, II^{ри} касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4585 от 17.12.2025 г. на Софийския районен съд, НО, 122-^{ри} състав, постановено по НАХД № 12812/2024 г. , в изменителната и потвърдителната **НАКАЗАТЕЛНО ПОСТАНОВЛЕНИЕ** № 24-4332-018530/13.08.2024 г. част.

ОСЪЖДА В. И., ЛНЧ: [ЕГН], гражданка на Ф. Р. Г., адр. [населено място] 1113, [улица] да заплати на **СТОЛИЧНА ДИРЕКЦИЯ НА ВЪТРЕШНИТЕ РАБОТИ**, на основание чл. 63д, ал. 4, вр. ал. 1 ЗАНН, сумата от 66,46 евро деловодни разноски.

Касационното решение е окончателно и не подлежи на обжалване и на протест.